

Oleks karjatsid hil peksnud
 Õige hea meelega,
 Aga waene mees ei jäksnud
 Mende waštū hakata;
 Ega omast häädast kaa
 Kohsind sõna lausuda.
 Peja rikkumise lugu
 Oli ise teeninud,
 Sest et tema nügg ta sugu
 Karjopoisa nattrinud;
 Sestop kaval hakkas ta
 Vale kaebdust töstema:

„Wana isa, kuule pisut,
 „Ütle; mis sa armad fest?
 „Karjatsed, oh teie riisud!
 „Raistwad kallist leiruvefest,
 „Pillarwad tend siin ja seal,
 „Hoopis tallarwad ta peal!”

„No no!” wana áhwardama,
 „Külz p roban neid se eest;

„Aga osja öiendama
 „Wajo tunnistuse meest,
 „Seisku lohtuasi teal
 „Rahe mehe sana peal.”

Sipelgas wašt törvast maha,

Mötlös, keda kutsun ma,

Ega igaüks ei tahab,

Seda osja tunnistab

„Paras, wader ömblit, sa

„Juhtud waštū tulema.

„Wana isa kutsub, fule

„Tunništust wašt ráákima!”

Ömblit waštū: „„Ütle mulle,

„„Mis eest pean töstema?””

„Ets sa ninatarka näe,

„Wanataadi kass on käe!”

Läksid taewa kahkesti,

Zumal küsits ömblikut:

„Ráagi wennike nüüd häästi,

„Kas on tösi tema jut?”